

danske udenrigsminister ind på i sit indlæg under generaldebatten.

Under nedrustningsdrøftelserne i denne komité er spørgsmålene om generalsekretæren og sikkerhedsrådet blevet kædet sammen med spørgsmålet om oprettelsen af en international politistyrke til opretholdelse af fred og sikkerhed. Ved flere tidligere lejligheder har den danske delegation såvel som andre delegationer understreget, at samtidig med gennemførelsen af almindelig og fuldstændig nedrustning vil det være nødvendigt at oprette en international politistyrke til opretholdelsen af international fred og sikkerhed. Oprettelsen af en sådan styrke vil naturligvis rejse visse problemer med hensyn til styrkens forhold til sikkerhedsrådet og generalsekretæren. Løsningen af disse problemer vil kræve en indsats på det politiske område inden for nedrustningskommissionen tillige med vejledning fra eksperter side.

Under debatten i denne komité har man skelnet mellem „nedrustningskontrol“ og „rustningskontrol“. Efter min opfattelse er dette mere eller mindre en strid om ord, og jeg er i og for sig enig med den ærede delegerede for Ceylon, som i sit indlæg den 28. oktober udtalte følgende: „Efter den ceylonesiske delegations opfattelse er dette blot en jonglering med ord og skulle på ingen måde være en hindring for forhandlingens afholdelse.“

En nedrustning, som gennemføres etapevis, må nødvendigvis være underkastet kontrol, og kontrollen må naturligvis omfatte både nedbringelsen af rustningerne og de våben, der stadig forefindes på de forskellige nedrustningstrin. Man kan ikke verificere, at tropper eller våben ikke forefindes, hvad der er tilbage, for at konstatere at det rustningsniveau, hvorom aftale er truffet, i virkeligheden ikke er blevet overskredet. Alle nedrustningsforanstaltningerne må være rettet imod, hvad der er tilbage. Hvad angår spørgsmålet om fremmede baser ville nedrustningen i sig selv bringe en løsning på dette problem.

Det væsentligste ved det kontrolmaskineri, som skal oprettes, er, at det hos alle skaber tillid til, at nedrustning faktisk finder sted. Så snart en sådan tillid er skabt, vil vi være nået et vigtigt skridt fremad på

vejen mod en international afspænding. Uden international kontrol med de forskellige nedrustningsetaper og uden oprettelsen af en international politistyrke, når nedrustningen er blevet gennemført, kunne der let blive grobund for mistanke mellem staterne, og denne kunne føre til nye, farlige situationer.

Under debatten om nødvendigheden af internationale kontrolforanstaltninger er det blevet hævdet, at kontrol, dersom den omfatter de styrker og våben, der er tilbage på de forskellige nedrustningstrin, ville være ensbetydende med spionage. Det er i mine øjne ejendommeligt, at til trods for at spørgsmålet om international kontrol nu har været drøftet i adskillige år, har offentligheden kun ringe kendskab til, hvorledes tanken om en effektiv international kontrol skal gennemføres. Jeg skal ikke komme nærmere ind på dette spørgsmål, som i vidt omfang er en opgave, der må løses af eksperter, men må det være mig tilladt kort at anføre, hvad jeg anser for at være mange menneskers idé om kontrol. For det første må kontrollen omfatte alle lande. Det betyder, at der må skabes et omfattende kontrolmaskineri. Det betyder endvidere, som den danske udenrigsminister påpegede under generaldebatten, at ingen nedrustningsaftale i det lange løb vil blive virkelig effektiv uden Kinas — jordens folkerigeste lands — deltagelse. Dette kontrolmaskineri ville, således som jeg forestiller mig det, fungere efter følgende retningslinjer: Hvert enkelt land skulle underkastes kontrol, udøvet af et organ, hvori et antal lande, herunder den pågældende stat selv, er repræsenteret. Et sådant maskineri ville sætte alle parter i stand til at kontrollere omfanget af forhåndenværende rustninger. Dette ville ikke være spionage; tværtimod, det ville gøre spionage overflødig, og et internationalt gnidningsmoment ville være blevet fjernet.

Jeg skal ikke beslaglægge komiteens tid ved at fremkomme med bemærkninger om andre sider af det problem, vi beskæftiger os med. Jeg har blot berørt et par enkelte, efter min mening vigtige punkter.

Under denne debat har man henvist til den resolution om almindelig og fuldstændig nedrustning, som blev enstemmigt vedtaget af generalforsamlingen sidste år. Jeg tror, at alle vi, der stemte for den dengang, gjorde